

Drodzy Parafianie, z wielką radością piszę do Was ten świąteczny list, zaczynając przede wszystkim od najlepszych życzeń – niech nowonarodzone Dzieciątko Jezus zamieszka na stałe w Waszych domach i sercach, obdarzając Was swoją miłością, pokojem i wszelkimi niezbędnymi łaskami w Nowym Roku!

Minęły już ponad trzy miesiące odkąd dane mi było rozpocząć pracę duszpasterską jako proboszcz naszego pięknego polonijnego kościoła. Był to dla mnie czas pracowity i zarazem radosny: czas uczenia się i poznawania nowej rzeczywistości, nowych twarzy i imion, czas nowych i ekscytujących wyzwań. Jak wspominałem w moim pierwszym kazaniu, bardzo się cieszę, że po dwóch parafiach „angielskich” Pan Bóg skierował mnie do pracy z rodakami - i to do tak pięknego kościoła jak nasz. Parafia św. Stanisława Kostki ma ponadto bogatą historię i wielkie znaczenie zarówno dla Polonii kanadyjskiej, jak i dla samego miasta Hamilton. Jako świeży proboszcz jestem z tej historii dumny i chciałbym, aby nasz kościół kontynuował swoją służbę Rodakom poprzez krzewienie polskiej tradycji i kultury, umacnianie silnie zakorzenionej w polskiej historii katolickiej „wiary naszych przodków”, oraz wspieranie i budowanie Polonijnej wspólnoty na tej kanadyjskiej ziemi. Cieszę się, że przez te ostatnie tygodnie udało nam się już osiągnąć wspólnie wiele rzeczy, które pozytywnie – mam nadzieję – wpiszą się w bogatą historię naszej parafii. Jeśli nie mieliście jeszcze okazji, to zapraszam na naszą nową stronę internetową www.stankostka.ca, na której można m.in. obejrzeć (i podzielić się z rodziną w Polsce) filmik nakręcony dronem ukazujący piękno naszej świątyni i okolicy.

W tym moim świątecznym liście do Was chcę się nie tylko przedstawić i podzielić radością bycia tutaj z Wami, ale także opisać krótko moją wizję dla naszej parafii, którą – mam nadzieję – będziemy wspólnie realizować przez następne lata. Wydaje mi się, że w życiu, aby do czegoś dojść i odnieść sukces, musimy nie tylko mieć marzenia – cele, które chcemy zrealizować – ale musimy też mieć konkretne plany, które te nasze marzenia, tę naszą wizję, pomogą wprowadzić w życie. Myślę, że zgodzicie się ze mną, że prawdziwe jest angielskie powiedzenie „a goal without a plan is just a wish” – w naszym przypadku można by powiedzieć, że takie cele bez planów pozostają tylko „pobożnymi” życzeniami. I tak chciałbym się dzisiaj z Wami podzielić tymi moimi planami na przyszłość, a konkretnie na następne 5 lat. Podzieliłem je na pięć następujących kategorii:

- 1) **DZIECI I MŁODZIEŻ** Chciałbym, aby nasz kościół był dla młodych ludzi miejscem nie tylko formacji w wierze, miejscem poznania i pokochania Boga, ale także miejscem spotkań, miejscem zawiązywania przyjaźni, miejscem radosnego dzieciństwa. Ja sam wspominam moją gdańską parafię z wielkim sentymentem – jako ministrant doświadczyłem tam wielu pięknych i ubogacających chwil, fantastycznych wycieczek, spotkań, dobrych przyjaźni na całe życie. Chciałbym, aby nasza parafia była takim miejscem również dla naszych dzieci, dla naszej młodszej i starszej młodzieży. Wycieczki, wspólne filmy, gry i zabawy, nauka wiary i przyjaźń z Jezusem, nauka wartości, które pozwolą im dobrze przejść przez życie – to wszystko nieodłączne elementy dobrego duszpasterstwa młodych. Dzieci i młodzież naszej parafii to przyszłość naszego języka i kultury, naszego kraju, naszych rodzin i oczywiście naszego kościoła.
- 2) **STARSI, CHORZY, SAMOTNI** Kolejnym pokoleniem, którego nie możemy pominąć patrząc w przyszłość, to pokolenie ludzi, którzy nam zagwarantowali naszą teraźniejszość. Bez naszych przodków – babć, dziadków, ojców, matek – bez ich ciężkiej pracy i planowania przyszłości, nie byłoby nas dzisiaj tutaj, nie byłoby polskiego, jakże pięknego kościoła „na Bartonie”. Naszym starszym parafianom należy się szacunek i podziękowanie za to, czego dla nas dokonali, a także wsparcie i pomoc w ich podeszłym wieku i licznych potrzebach. Główną taką pomocą, bez której nie potrafię wyobrazić sobie przyszłości naszego kościoła, jest budowa windy. Nie może być tak, żeby ci, którzy nasz kościół budowali, a potem wspierali przez dziesiątki lat, nie mogli się do niego dostać u schyłku swojego życia z powodu choroby i braku sił. Budowa windy jest dużym i kosztownym przedsięwzięciem, ale jest też koniecznością i swego rodzaju powinnością wobec tych, którzy całe swoje życie oddali naszej świątyni. Wierzę, że wspólnymi siłami uda nam się wybudować windę, która służyła będzie przez następne dziesięciolecia naszym starszym parafianom, a pewnego dnia także nam samym.
- 3) **FINANSE** Kiedy mówimy o inwestycjach i planach na przyszłość nie sposób pominąć tematu finansów. Dobre i mądre zarządzanie środkami materialnymi jest bardzo istotne w naszym życiu codziennym, zarówno w rodzinie jak i w państwie, w różnego rodzaju instytucjach i organizacjach, a także w parafii. W ciągu następnych pięciu lat chcę polepszyć kondycję finansową naszego kościoła, koncentrując się na spłacie długu, który mamy zaciągnięty w Diecezji. Ale nie tylko duże przedsięwzięcia, takie jak winda, potrzebują funduszy - są one przede wszystkim potrzebne do codziennego funkcjonowania naszego kościoła. Wierzę, że wspólnymi siłami, dobrym zarządzaniem kapitałem ludzkim i materialnym, zagwarantujemy naszej parafii bezpieczną przyszłość.
- 4) **WSPÓLNOTA** Każdy kościół i każda parafia to miejsca nie tylko mojego osobistego spotkania z Bogiem, ale także wspólnotowego przeżywania wiary. Katolicy na całym świecie tworzą jedną wielką rodzinę Bożą, której nasza parafia jest częścią. Myślę, że ważne jest, abyśmy o tym nie zapominali i abyśmy tę „wspólnotowość” i „rodzinnność” w naszej parafii przeżywali jak najlepiej. Już niedługo, bo w niedzielę 8. stycznia, rozpoczyna swoją działalność nasza kawiarenka parafialna, która pomoże nam stawać się lepszą i radośniejszą rodziną. Po każdej niedzielnej mszy świętej będzie można porozmawiać ze znajomymi przy kawie i cieście domowej roboty, poznać nowych przyjaciół, wspólnie świętować naszą wiarę, polski język i kulturę. Mam nadzieję, że kawiarenka – i inne przedsięwzięcia w przyszłości – pomogą nam się żyć jako wspólnota i uczynią nasz kościół miejscem spotkań Polonii z całego Hamiltonu i okolic.
- 5) Ostatnią, ale jakże ważną dla każdego kościoła dziedziną życia, jest **FORMACJA DUCHOWA I RELIGIJNA**. Jak w każdej przyjaźni – tak samo w naszej relacji z Panem Bogiem ważne jest nie tylko to, że z Nim rozmawiam, że Go odwiedzam, że Go przepraszam, ale też to, że się o Nim uczę, że się Go staram lepiej poznać i zrozumieć. Nasza wiara nie może być przeżywana tylko „na zewnątrz”, poprzez same gesty, modlitwy, formułki i przykazania, ale musi być też przeżywana „wewnątrz” - a żeby tak się stało musi być rozumiana. Często spotykamy się z pytaniami o naszą wiarę, które zdają się być „trudne”, często sami chcielibyśmy znać odpowiedź na wątpliwości, które mamy. Chciałbym, abyśmy w naszej parafii mieli możliwość wspólnej nauki, znajdowania odpowiedzi na dręczące nas pytania, wspólnego poszukiwania i odkrywania znaczenia tego, co robimy w kościele, tego, w co wierzymy. Katechezy, rekolekcje, filmy, warsztaty, dyskusje... istnieje wiele form nauki naszej wiary i pogłębiania przyjaźni z Bogiem - będę się starał, aby były one w naszej parafii dostępne, zarówno dla młodszych jak i dla starszych. Mam też nadzieję, że będziemy z nich wspólnie korzystać, aby nasza wiara stale się pogłębiała i stawała się coraz jaśniejsza i bardziej zrozumiała.

Moi drodzy, dzielę się z Wami tą moją wizją – planem dla naszej parafii na następne 5 lat nie tylko po to, żebyście wiedzieli, co się będzie w naszym kościele działo i zmieniało, ale przede wszystkim po to, żeby zaprosić Was do współpracy przy tych zmianach, do wspólnego budowania przyszłości naszej parafii, naszego wspólnego domu. Bez Waszej pomocy i zaangażowania nie uda się w naszym kościele dużo zdziałać, dlatego liczę na Waszą współpracę, abyśmy już

niedługo mogli wspólnie cieszyć się dobrymi owocami naszej pracy. Wierzę, że uda nam się wspólnie uczynić z naszej parafii tętniący życiem ośrodek religijny, kulturalny i polonijny dla Hamiltonu i okolic. Zapraszam Was też do dzielenia się ze mną i z członkami naszej nowo powstałej Rady Parafialnej Waszymi pomysłami i inicjatywami, które chcielibyście widzieć w naszym kościele.

Raz jeszcze życzę Wam wszystkim udanych i spokojnych Świąt, i aby się nam wszystkim darzyło w Nowym 2017 Roku.

Dear Parishioners, I wish you many blessings this Christmas. May the infant Jesus dwell in your hearts and homes in a new way in this joyous season! It has already been three months since I started as administrator of our beautiful parish. It has been for me a busy, yet very happy time of learning new faces and names; a time of new and exciting challenges. I am very pleased that God has sent me to work at St. Stan's, with its rich history and great importance to the Poles living in and around Hamilton. I am proud of this history and look forward to continuing this service to the Polish community. I am very pleased with our many positive achievements in the past weeks. If you have not yet had the opportunity, please check out our new website, www.stankostka.ca where you can view the drone video showing the beauty of our church and neighbourhood. In this Christmas letter, I not only want to share my joy of being here with you, but also to share my vision for our parish in the coming years, which I hope we will realize together. As the saying goes, "A goal without a plan is just a wish"; if we want to successfully achieve our vision, we must also have concrete plans. I have identified five areas on which I hope we can focus in the next five years:

- 1) **CHILDREN AND YOUTH** My hope is that our church becomes a place for our youth, where they not only meet and fall in love with God, but also form lasting friendships with each other. I cherish the memories of my own parish in Gdańsk where, as an altar server, I spent many beautiful and enriching moments and made good friendships for life. I hope our young people would have a similar experience in our parish through trips, movies, games, and other activities, in order to grow in faith and friendship with Jesus, acquiring values to become virtuous adults. All of these are indispensable characteristics of good youth ministry. Our young people are the future of our language and culture, of our families and our country, and also of our church.
- 2) **THE ELDERLY, SICK AND LONELY** Another generation which we cannot neglect when looking into the future is those who guaranteed our present. Without our ancestors, without their hard work and dedication, we wouldn't have our beautiful Polish church on Barton Street. We owe deep gratitude and respect to our early parishioners for what they have done for us, and we also owe them support and help in their senior years. A very concrete way to support them is the necessary installment of an elevator in our church building; it cannot be that those who have built our church and have supported it for decades are now unable to access it in their time of need. The building of an elevator is a big and costly endeavour but is also a necessity and in some way our moral duty towards those who have given their life to our church. I believe that together we will build an elevator that will serve our parishioners for decades to come.
- 3) **FINANCES** When we think of projects and plans for the future, we cannot forget finances. Wise stewardship of material goods is crucial. In the next five years, I would like to improve the financial condition of our church, possibly paying off the debt to the Diocese. Big projects, such as an elevator and debt reduction, require funding, but so does the daily maintenance of the parish. I believe that through good management of our human and material resources, we will guarantee a secure future for our parish.
- 4) **COMMUNITY** Every church and every parish is a place where we not only meet God individually but also live out our faith in community. Our parish is one part of a broader, global Catholic family. We must keep this sense of community in mind and live it out the best we can in our parish. Very soon, on January 8, we will launch our parish café which will further unite us as a family. After each Sunday Mass we will be able to meet with friends – old and new – over coffee and homemade pastries to celebrate our common faith and heritage. I am hoping that this, and future projects, will strengthen our sense of community and make our church into a meeting place for Polish people from Hamilton and surrounding areas.
- 5) And last, but not least... **SPIRITUAL AND RELIGIOUS FORMATION.** As in any friendship, our relationship with God requires not only conversing, spending time and reconciling with Him, but also learning about and trying to better understand Him. Our faith cannot be expressed only through exterior gestures, prayers, formulas and commandments but must also be lived out interiorly. We often hear "difficult" questions about our faith, and many times, we too, have questions and doubts that we would like to have answered. My hope for our parish is to be a place filled with opportunities to learn and answer these questions together, and through catecheses, retreats, movies, workshops and discussions to seek and find the meaning of what we do and believe. There are many ways to learn our faith and to deepen our friendship with God – I want these to be available in our parish and hope that we will take advantage of these resources together so that our faith can continue to become clearer and more understandable.

My dear parishioners, I share with you my vision and plans for the next 5 years in the parish not only to bring it to your awareness, but most importantly to invite you to actively participate in these changes – to build the future of our parish, our common home, together. Without your help and involvement, these plans will be impossible. Therefore, I count on your collaboration so that we can soon enjoy the good fruits of our work. I believe that together we can make of our parish a lively religious, and Polish cultural centre for Hamilton and surrounding areas. I invite you also to share your ideas and desired initiatives for our parish with me and with the members of our newly created parish council.

Once again, I wish you a happy and peaceful Christmas and all of God's blessings in 2017.

With a heartfelt blessing / Z serca Wam błogosławię,

*ks. Michał Kruszewski, CR
Administrator*

PS. Dostaliście Państwo ten list, ponieważ jesteście zarejestrowani w naszej parafii. Jeśli nie uczęszczacie już Państwo do św. Stanisława Kostki i chcielibyście się wyrejestrować, prosimy o kontakt mailowy lub telefoniczny z panią Sylwią, naszą nową sekretarką. Jeśli ktoś z Waszych znajomych się przeprowadził lub nie dostał tego listu, a wiecie, że jest naszym parafianinem, bardzo prosimy o poinformowanie nas o tym również. Z góry dziękujemy!